

מקורות פרשת צו-פרה תשפ"ד למה פרה אדומה מטמאת את העוסקים בה?

במדבר שם: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ... וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב.

רמב"ם פרה אדומה ה: כל העוסקין בפרה מתחלה ועד סוף, מטמאין בגדים ... שנאמר בשוחט ומשליך עץ ארז' וכבס בגדיו ורחץ בשרו', ונאמר בשורף 'יכבס בגדיו', ונאמר 'וכבס האוסף את אפר הפרה' .. וטעונון טבילה והערב שמש.

3. התוועדויות הרבי מליובאוויטש תשמח ב/423 (כיום השלושים לפטירת רעייתו): מצינו במדרשי חז"ל שכאשר הגיע משה לפרשת טומאת מת, אמר רבש"ע, **במה תהא טהרתו?** ... ויש לכאר: לאחרי כל הביאורים וההסברים קשה לבטל את הפעולה והרושם שהעדר החיים, עד שלא יישאר ספק בהרגש הלב בכך שהקב"ה הוא טוב הנראה והנגלה ונותן מידו המלאה והפתוחה.

באר יוסף חוקת: כדי שלא יבוא להרהר אחרי מידת דינו של הקב"ה, בשאלת צדיק ורע ורשע וטוב לו, ואמרה הגמרא (ברכות זא), שמשה ביקש לפני הקב"ה 'הראנו נא את כבודך' ולא קיבל תשובה - לכן כדי להשריש בנו האמונה שאי אפשר להביך ולהשיג דרכי ה' והנהגתו בעולם, ניתנה לנו מצוה זו הבלתי מוכנת ונראית כשני הפכים, לטהר טמאים ולטמא טהורים, ואנו מקיימים אותה רק כחוק.

בזה נבאר גמרא מנחות כטב, שהראה הקב"ה למשה את רבי עקיבא משיב לשאלת תלמידיו, 'זו מנין לך', והשיב 'הלכה למשה מסיני' והתייבשה דעתו של משה. הנה בזה היה רמז ליישוב דעתו של משה ששאל בעצמו אחר כך "זו תורה וזו שכרה?!" והשיב לו הקב"ה שתוק כך עלה במחשבה. היינו שכשם שיש בתורה דברים נעלמים מעין כל חי, כך בהנהגת העולם חוקים והנהגות בלתי מובנים לנו.

4. התוועדויות תשמ"ו ד/454: הביאור בעניין 'טומאת כל העוסקים בפרה': ידוע הסיפור שאירע אצל האדמו"ר האמצעי, שתוכנו שנתינת תיקון וסדר תשובה לזולת יכולה להיות רק כשישנה שייכות מסויימת - בדקות דקות - למצבו של הזולת ... ולכן כדי לטהר יהודי שנגע בטומאה עד לטומאה הכי חמורה דהיפך החיים, צריך שתהיה למיטהר שייכות מסויימת (בדקות) למצב דהיפך הטהרה. אמנם לא באופן חמור כמותו ח"ו, שאז לא יכול לטהר אותו שהרי אין חבוש מתיר עצמו, כי אם בדקות בלבד, טומאה עד הערב בלבד, ואז נקל יותר להרגיש את מצבו של הזולת ולסייע לו.

1. משנה מגילה כטא: ראש חודש אדר שחל להיות בשבת - קורין בפרשת שקלים, חל להיות בתוך השבת (באמצע השבוע) מקדימין לשעבר ומפסקין לשבת אחרת. בשניה זכור, בשלישית פרה אדומה, ברביעית החודש.

רש"י: פרה אדומה - להזהיר את ישראל לטהר שיעשו פסחיהן בטהרה.

שולחן ערוך סימן תרפה: יש אומרים שפרשת זכור ופרשת פרה אדומה חייבים לקראם מדאורייתא, לפיכך בני היישובים שאין להם מנין, צריכים לבוא למקום שיש מנין בשבתות הללו.

ערוך השולחן תרפה ז: נראה דיש לזה רמז בתורה, דהנה בפרשת פרה כתיב באמצע הפרשה: 'והיתה לבני ישראל לחוקת עולם' ודרשינן בספרי שתהא נוהגת לדורות. דאפר פרה אינו תלוי במקדש, דגם בזמן האמוראים היה להם אפר פרה, כדאמרינן (חגיגה כהא), שהחברים בגליל היו משמרים יין ושמן טהורים לנסכים ומנחות (ומובן שהיו טהורים בעצמם). וכסוף הפרשה כתיב שוב 'והיתה להם לחוקת עולם' ומיותר הוא, אלא דאתי לענין קריאת הפרשה אף בזמן דליכא אפר פרה.

2. במדבר יטב: זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על - רש"י: לפי שהשטן ואומות העולם מונין את ישראל לומר מה המצוה הזאת, לפיכך כתב בה חוקה, גזירה היא מלפני אין לך רשות להרהר אחריה.

נחומא משפטים ז: 'ואת חקתי תשמרו ללכת בהם' - דברים שיצר הרע משיב עליהן ואומות העולם משיבין עליהן, ואלו הן: לבישת שעטנז, ואכילת חזיר, ורוק היבמה, והרבעת כלאים, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וצפורי מצורע, ופטר חמור, ובשר בחלב, ושעיר המשתלח.

רש"י במדבר טכב: 'פרה' - משל לכן שפחה שטינף פלטיץ של מלך, אמרו תבוא אמו ותקנח הצואה. כך תבוא פרה ותכפר על העגל. 'אדמה' - על שם 'אם יאדימו כתולע' שהחטא קרוי אדום. 'תמימה' - על שם ישראל שהיו תמימים ונעשו בו בעלי מומין, תבא זו ותכפר עליה ויחזור לתמותם. 'לא עלה עליה עול' - כשם שפרקו מעליהם עול שמים.

נדה טא: כתיב 'מי יתן טהור מטמא - לא אחד?' ... אלו מי הנדה שהמזהו ומזין אליו טהור והנוגע במים טמא ... והיינו דאמר שלמה 'אמרת אחכמה והיא רחוקה ממני'.